

hvorledes Fifferiet maa drives der. — Der er et Par Honorarer, der ere tilbeelte meget høitstaaende Embedsmænd, som forekomme mig passende at kunne have været besparede, det er de Honorarer, der ydes til Serubanecontrollererne i Sjælland og paa Fyen. Naar disse høitlønnede Embedsmænd have en saadan Gage, som de nu engang have — den Ene er Amtmand og den Anden er Departementsdirecteur — maa man, naar der paalægges dem et Extrahverv, jo antage, at dette Hverv kan udføres uden at staa deres Hovedembede; men er dette Tilfældet, og deres Løn efter vore Forhold er saa rigelig, som den er, forekommer det mig at maatte være en Vressag for disse Mænd at udføre dette Hverv, hvis Overdragelse til dem jo viser, at Regjeringen sætter Tillid til dem. Det er altsaa efter min Mening ikke engang passende, at et saadant Honorar udbetales til disse Embedsmænd, og jeg synes, at man ikke kan tænke sig, at disse Mænd vilde undslaae sig for at udføre et saadant Hverv uden Vederlag, og at Thinget derfor uden Fare kan nægte Bevillingen af disse Honorarer. — Der er et andet Forhold, som i høi Grad er betænkeligt ved den Størrelse, som Udgiften dertil efterhaanden antager, men hvorledes en Besparelse her skal gaae for sig, derom kan jeg ikke give nogen bestemt Antydning. Det er mig bekendt, at der ved en anden Sags Behandling blev omtalt et andet Straffesystem end det, som nu følges her; dersom dette skulde være billigere, vilde det være i høi Grad ønskeligt, at man gif ind paa noget Saadant, idet det ligefremme Tilskud af Statskassen til Fængslerne er 170,000 Rd., for ikke at tale om det Rentetab, der er en Følge af, at man har de kostbare Bygninger, som ere indrettebe til Fængsler, og ligeledes Lønninger og Pensioner til de Embedsmænd, der ere ansatte ved Fængselsvæsenet. Det er Noget, forekommer det mig, som det var i høi Grad ønskeligt blev underkastet en nøiagtig Prøvelse, om der ikke maatte være nogen Udvei til at faae disse Udgifter indskrænkede. — Der er et Punkt, hvori det glæder mig at see, at der er en Fremgang, det er under Cultusministeriet med Hensyn til de lærde Skolers Budget; men der er dog endnu en betydelig Underbalance,

og det forekommer mig, at det vilde være i høi Grad ønskeligt, at der idetmindste tilveiebragtes Balance, da jo ellers den Udsigt, som de forskjellige Byer, fra hvilke man i tidligere Tid i Centralisationens Tjeneste har taget Midler til de gamle Latinskoler og lagt ind i den saakaldte almindelige Skolefond, have til at faae disse Penge tilbage, meer og meer maa forsvinde. Jeg haaber nemlig, at den Tid skal komme, da man i Erkjendelse af, at det ikke er nogen Nødvendighed at have en saadan Mængde af offentlige Latinskoler, faaer den Anskuelse, at det er rigtigere at lade endeel af disse Midler, som ere tagne fra andre Byer, igjen tilflyde disse til Hjælp for deres høiere Skolevæsen. Skolevæsenet i Kjøbstæderne har jo taget et saadant Opsving, at det er en af Byernes største Byrder, og det forekommer mig, at det var ønskeligt, om man kunde finde en Ailbe, hvorfra man kunde hente nogen Støtte for Byerne i denne Retning. Jeg anseer det derfor for rigtigt, at man, om just ikke opgjorde Regningen med disse Byer, hvilket vel vilde være meget vanskeligt, saa dog lod dem tilflyde et Tilskud, ligesom Tilfældet er med andre Byer, der have beholdt endeel af de Skolers Midler, som vare der, medens den egentlige Latinskole er bleven neblagt. — Der er endelig endnu et Punkt, som jeg heller ikke kan undlade at omtale. Det er jo bekendt, at der her i Thinget har været stor Strid om, hvorvidt det var rigtigt at have Instituter med separate Fonds. Meningerne herom have været deelte, og der har endogsaa for ikke mange Aar siden været gjort Forsøg paa at tilveiebringe endnu et Institut med separate Fonds; det var nemlig Geistlighedens eller Kirkens Gods, man vilde have omskabt paa denne Maade. Thinget gif imidlertid ikke ind herpaa, og der har været en stadig Bestræbelse for at faae disse Instituter med separate Fonds, som bestaae, aflæbte denne deres Egenstab. Der er nu en Bestræbelse i Finantsloven, saaledes som den foreligger, efter at opbruge de Capitaler, som ere henlagte til særegne Anstalter, og dette er et Skridt i den Retning, som endeel af Thingets Medlemmer have anseet for den rigtige, og navnlig med Hensyn til dette Punkt kan det siges, at Thinget i sin Heelhed har anerkjendt